

vanskeligt væрге sig mod. Men denne min Opfattelse er rigtig, og den deles af en hel Del, kan jeg godt sige, ude omkring i Verden, man ser det praktiseret i Udlandet, i Andelsslakterierne og ved Eksporten. Hvordan tror de Herrer, at man vilde se paa os i Udlandet, hvis vi begyndte at sende Svin til England fra private Slagterier, selv om ogsaa det ærede Medlem Hr. Hedelund medsendte en Attest for, at han havde set paa Grisen baade før og efter Slagtingen hvordan tror de Herrer, det vilde gaa os? Ja, der vilde maaske endogsaa blive protesteret fra Andelslandbrugerne mod en saadan Fremgangsmaade. Nej, det er almindelig anerkendt, at denne Opfattelse er Idealet, men hvor hurtig man kan naa til det, er en Sag for sig, og kan man ikke naa Idealet paa en Gang, saa er det foreliggende Lovforslag et godt Lovforslag og et Skridt derhenimod.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich gik saa vidt, at han erklærede, at Hjemmeslagtingen var det mest betryggende, idet han hævdede, at den blev overværet af alle dem, som skulde spise Kødet — hvilket antagelig vil sige Tjenestefolkene paa Gaarden. Det er vistnok ikke rigtigt, at Folkene, naar der slagtes en Ko eller et Svin paa en Proprietærgaard, altid er til Stede; men rent bortset derfra, saa er der ikke nogen som helst Betyggelse ved en Hjemmeslagting, fordi det er ganske umuligt for Lægfolk at afgøre, hvorvidt et Kreatur er sundt eller sygt i en saadan Grad, at det er sundhedsfarligt. Det kan man ikke bedømme alene ved et rent udvortes Syn, det kan ikke en Gang en Dyr læge gøre. Der kan være Dyr, der ser saa godt ud, at en Dyr læge paa et offentligt Slagtehus ved Syningen før Slagtingen mener, at det er et udmærket Kreatur, der i hvert Fald bør i Assurance-kassen og ogsaa kommer der, og naar det saa er slagtet, kan det trods det gode Udseende vise sig at være sundhedsfarligt og maa i bedste Fald steriliseres. Det er jo nemlig ingenlunde givet, at et fedt og smukt udseende Dyr er sundt, ligesom det paa den anden Side heller ikke er givet, at en mager Rad af et Kreatur lider af nogen som helst Sygdom; der er intet i Vejen for, at et fedt Kreatur kan faa tredie Klasses Stempel, eller at det maaske oven i Købet skal destrueres, men det sker nu sjældnere, thi paa de offentlige Slagtehus køger man det, og naar det har faaet en Omgang i et Par Timer paa 120 Grader, er det et udmærket Næringsmiddel.

Det kan altsaa ske, at et udmærket godt udseende Kreatur maa kasseres, fordi det er befængt med en smittefarlig Sygdom,

medens et meget magert Dyr kan faa første Klasse, fordi det er fuldstændig sundt. Det vil derfor forstaaes, at jeg kan nære nogen Betænkelse ved at modtage det ærede Medlem Hr. Ulrichs Indbydelse til et Maaltid paa det ærede Medlems bedste Fedekalv. Det skulde rimeligvis være en Vittighed eller en morsom Bemærkning, men jeg fatter ikke rigtig det morsomme deri. Nu er der jo den Mulighed — det kan jeg godt tænke mig —, at et Selskab hos det ærede Medlem kunde blive meget gemytligt og underholdende, men vil han berede mig en ublandet Glæde, maa han alligevel ofre det Par Øre, som det koster at faa Fedekalven slagtet paa et offentligt Slagtehus og kontrolleret der.

Det ærede Medlem staar langt tilbage for Jøderne f. Eks.; thi de var allerede for 2000 Aar siden fuldstændig klar over, at Menigmand ikke har Forstand paa at bedømme et Kreaturs Sundhedstilstand, og derfor var Kødkontrollen henlagt til Præsterne; ingen rettroende Jøde maatte spise Kød, som ikke var slagtet af Præsterne, og den Tradition opretholdes for Resten den Dag i Dag indenfor de jødiske Samfund. Og dette er en fuldstændig fornuftig Ordning, thi ingen Lægmand kan danne sig nogen begrundet Mening om disse Forhold.

Nu kan det jo nok være, at en Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag ikke vilde krænke Landboerne eller volde dem Bekymringer i økonomisk Henseende, naar henses til Trafikforholdenes Udvikling og til, at Dyr lægerne i deres private Praksis forlanger ret store Summer; den økonomiske Side af Kontrollen tror jeg altsaa ikke, de vilde sige noget synderligt til, og jeg tror heller ikke, at Landboerne i Almindelighed for det Par Skillings Skyld, der kunde indvindes derved, vilde give sig til at sælge daarligt Kød, men der er jo altid Folk nok til Rede, skumle Personer, som er parate til at faa fat i saadant Kød og køre rundt med det og forhandle det og derved lave Ulykker. Det er den Slags Ting, man skulde søge at hindre.

Jeg vil gerne vel anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Naar det ærede Medlem Hr. Hedelund gjorde en Bemærkning om, at han godt kunde forstaa, jeg antydede, at Lovforslaget burde i Udvalg, og udlagde det, som om jeg mente, at det i Virkeligheden var daarligt og trængte til betydelige Ændringer, saa er dette en ganske forkert Opfattelse. Jeg tror, at Befolkningen vilde være godt tjent med, at vi tog Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Ministerens Haand, men efter hvad jeg har